

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby křesťanské rodiny s láskou vítaly každé dítě a aby obklopile láskou přestárlé a nemocné.

Úmysl misijní: Aby věřící pochopili, že stálý dialog mezi náboženstvími a zakořenění evangelia do místních kultur pomáhají k evangelizaci národů.

Úmysl národní: Aby uskutečňování myšlenek plenárního sněmu vlilo všem věřícím do srdcí nové nadšení k životu z víry.

Úmysl farní: Aby úcta k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu přinášela u každého z nás ovoce upřímné lásky k bližnímu.

* * *

Z FARNÍ MATRIKY :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci květnu přijali:

Kláru Mozgovou - Slopné

Svou společnou cestu životem
před Božím oltářem v naší farnosti
v květnu 2006 začali:

13. května:

Jan Andó Brno
Marta Obadalová Drnovice

V měsíci květnu 2006 z naší farnosti
odešli na věčnost a byli pohřbeni:

27. května:

Stanislav Barchuch 71 let
Vysoké Pole 209

28. května:

Jan Černobila 82 let
Újezd 31

*Odpočnutí věčné dej jim, Pane
a světlo věčné ať jim svítí.
AŽ ODPOČÍVAJÍ V POKOJI*

* * *

VI. MODERNIZACE HOSPODÁŘSTVÍ: ČLOVĚK VE SVĚTĚ PRÁCE

36. Podnikatel je organizátor, koordinátor, člověk, který tvoří věci nové

„51. Vynakládati pak bohatší příjmy na to, aby se poskytla hojná příležitost k výtěžku, jen když se přitom opatřují lidstvu statky opravdu užitečné, to jest vynikajícím a časovým potřebám úplně vyhovujícím úkonem ctnosti velkorysosti, velkodušné štědrosti. Tak můžeme soudit ze zásad, kterým učí Andělský učitel“. (*Encyklika Pia XI. Quadragesimo anno*)

Jednou z vůdčích strategických idejí české cesty ekonomické transformace byla zásada „napřed privatizovat, potom restrukturalizovat“. Tuto zásadu se podařilo naplnit jen zčásti, a to v pozitivních privatizačních příbězích, k nimž patří úspěšné strategické aliance se zahraničními investory; ti přišli nejenom s potřebným kapitálem, ale i se zkušeností „jak na to“ a s novými idejemi. Dále sem patří i některé úspěšné restituční příběhy a řada menších podniků, zakládaných na zelené louce především tam, kde noví vlastníci pochopili dobře svou roli a odpovědně se jí ujali. Křesťanské sociální učení vyzvedá a v moderní tržní ekonomice vysoce cení roli podnikatele jako vůdčí osobnosti ve světě práce. Ve všech těchto pozitivních privatizačních příbězích šlo o správné pochopení soukromého vlastnictví a o nalezení pravého smyslu privatizace a důvodů pro ni.

37. Privatizace pro pouhé osobní obohacení nebyla řešením

„58. Každému ať se tedy přidělí jeho podíl na statcích; a musí se pracovati o to, aby se rozdělení vyrobených statků provedlo a upravilo podle zásad obecného blaha neboli sociální spravedlnosti; kdežto dnes jest veliká nespravedlnost mezi nečetnými přílišnými boháči a nescíslnými chudáky a tudíž jsou v rozdělení majetku velmi těžké závady, jak vidí každý, kdo má cit.“ (*Encyklika Pia XI. Quadragesimo anno*)

„Proto soužití lidí je tehdy spořádané, plodné a v souladu s jejich osobním důstojenstvím, spočívá - li na pravdě; sv. Pavel nás takto napomíná: „Proto nechte lhaní a se svými bližními ať mluví každý jen pravdu. Vždyť jsme všichni údy, a máme tedy povinnost k sobě navzájem“ (Ef. 4,25). K takovému soužití, jak jsme je právě vyložili, dojde tehdy, když občané, pod vedením spravedlnosti, budou hleděti mít v účtě jak práva druhých, tak i plnit své povinnosti; když se nechají vést tak velkou láskou, že druhé zahrnou do účasti na vlastních statcích a budou usilovat o větší pospolitost ve světě duchovních hodnot.“ (*Encyklika Pacem in terris Jana XXIII.)*

Bohužel, v poměrně velké části ekonomiky se nepodařilo zásadu „napřed privatizovat a potom restrukturalizovat“ naplnit. Modernizace vyžaduje invenci a potřebný kapitál a obojího byl v zemi nedostatek. Za takové situace ani sebelepší úmysly nestačily. Jindy již samotné podmínky privatizace vlastně předem vylučovaly naplnění stanovené strategické zásady. Bylo tomu zejména u privatizací na úvěr, kdy byl privatizovaný podnik zatěžován takovým finančním břemenem, že došlo k odsátí finančních zdrojů potřebných pro modernizaci a rozvoj podniku. Při podpisu úvěrových smluv tohoto druhu obě strany - to je banka i uchazeč o privatizaci - často věděly, že úvěr nebude moci být nikdy splacen. Šlo vlastně o chování, které ekonomická teorie nazývá „morálním hazardem“. Privatizační hry tohoto typu, podložené mylnou ideologií privatizovat pro privatizaci, byly tak jen rozvinutím stereotypů chování, jež se obě strany naučily ještě v lůně reálného socialismu.

Od morálního hazardu tohoto typu pak byl už jen krůček k „tunelování“. Privatizační hry zvané „tunelování“ často zahrnovaly i korupční jednání ze strany vládních úředníků a úvěrových referentů bank. Se vším důrazem prohlašujeme takové chování za hluboce nemorální a zavrženíhodné. Vytunelované podniky pak zůstávají jako prázdné skořápky znehodnocených aktiv podniku, aktiv materiálových i lidských. Jedná se možná o nejvážnější škody, které vznikly v průběhu transformace tím, že se v podnicích rozpadly týmy odborníků, struktury tvůrčí spolupráce i týmy zkušených dělníků; zůstalo jen

zastaralé výrobní zařízení. K negativním vzorům chování nutno přičíst i pochybné aktivity a cíle některých zahraničních firem - jakkoli již byl oceněn přínos vstupu zahraničních investorů. Lze se setkat i s chováním diskriminujících podnikatelů, kteří ruínují domácí podnik jen proto, aby obsadili trhy a vyřadili konkurenci; odsávají zisky z domácí filialky do zahraničí jako tzv. daňovou optimalizaci a záměrně udržují tuzemský podnik v závislosti na výzkumu a vývoji zahraniční centrály. Počinání takových podnikatelů je stejně odsouzeníhodné jako již kritizované praktiky nových domácích vlastníků a manažerů.

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU POKOJ A DOBRO

II. Naléhavě do vlastních řad

5. Pokoj a dobro všemu stvoření - hledání post - materialistického životního stylu

„Veslavný Bůh, od něhož svět tento se vši plností vyplynul, tak v něm divně a moudře všechny všech věcí bytnosti spořádal a sprovíjel, že všechny sic od něho veřejně, obzvlášť pak jedna každá od druhé svou dependenci, to jest zavěšení nějaké má, na němž se drží.“(1920/29) *Jan Amos Komenský: Hlubina bezpečnosti*

V jednom z ohlasů na „Pokoj a dobro“ se píše, že „vedle Ježíše a Františka z Assisi je pro křesťany zdrojem inspirace i osobnost Josefa Vavrouška, posledního federálního ministra životního prostředí“. Patří se uvést ještě dvě velké osobnosti, jejichž myšlenky mohou výrazně formovat vztah ke stvoření. Jsou to poslední biskup staré Jednoty bratrské Jan Amos Komenský a originální francouzský myslitel Peirre Teilhard de Chardin. Oba tito mužové, každý v jiné době a jiným způsobem, zřetelně zdůraznili jednotu a provázanost Božího stvořitelského díla. Jestliže se meditativně začteme do prvních dvou kapitol Písma a bytostně přijmeme poselství o tom, že to co Bůh stvořil, je dobré, musíme si uvědomit provázanost jednotlivých složek stvoření vytvářejících harmonický celek. Poznáváme zde, že celé stvoření je pro nás lidi darem a závazkem - můžeme je ve vzájemném sdílení užívat a máme o ně pečovat. Adam reprezentuje lidstvo. Teologie stvoření není individualistická a přehnaně liberálně kapitalistický důraz na ego lidského individua je s ní v rozporu. Tento teologický obor, žel, byl a je v teologickém myšlení opomíjen. Projevuje se to i ve skutečnosti, že v církvích se dosud věnuje daleko menší pozornost přírodovědě než vědám společenským, psychologii či historii. V křesťanských církvích často zapomínáme na celistvost stvoření, zdůrazňovanou sv. Františkem, J.A. Komenským i P. Teilhardem de Charden.

(V.M.)

(Pokračování příště)

* * *

18. Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry a postup kněží dle zaznamenání P. Jana Pírka, faráře v Újezdě v letech 1894 - 1908

(Pokračování kapitoly Dějiny chrámu Páně zvlášť)

Zápis minulého měsíce končil generální visitací ve farnosti, kterou zde osobně provedl olomoucký arcibiskup kníže Theodor Kohn. Doba na přelomu 19. a 20. století je mimo jiné charakteristická hnutím českého katolického kněžstva, které se projevovalo v časopisech Nový život, Rozvoj, Rozkvět, Bílý prapor, Mane, Nezmar a jež se nazývá katolickou modernou. Mezi čelné představitele patřil spisovatel a kněz Jindřich Šimon Baar, Xaver Dvořák, Sigismund Bouška a nejbouřlivější z nich, prostějovský farář Karel Dostál Lutínov.

Kromě jiného Lutínov počítal s úspěchem Moderny i „pád hlavního reprezentanta klerikálního despotismu“ olomouckého arcibiskupa Theodora Kohna, ačkoliv je velmi problematické, zda měl v této věci pravdu. Postava prvního olomouckého arcibiskupa občanského původu Theodora Kohna (1892 - 1904) je složitá. Rodák z Březnice u

Napajedel byl po předcích židovského původu, zvolili ho pro jeho češství, mládí, učenost a nesmírnou pracovitost. Správě diecéze se věnoval s houževnatostí sobě vlastní, neznal oddechu, věnoval se jenom práci, kterou ovšem také vyžadoval od druhých. Všímal si potřeb kněžstva i lidu, chtěl zvýšit úroveň náboženského života vizitacemi, náboženskými sjezdy, podporou misí a exercicií, podporou krajanského tisku. Založil k podpoře chudého kněžstva spolek sv. Theodora, v každé farnosti obnovil chudinský fond. Podporoval také hmotně kněze, např. také významného českého vědce Aloise Musila na jeho studijních cestách v Arábii. Byl dobrým hospodářem, zvelebil nákladnými investicemi natolik arcibiskupské hospodaření, že mohl opravit kroměřížský zámek, Květnou zahradu v Kroměříži, zvětšit obrazárnu, vybavit arcibiskupskou kapli v olomoucké rezidenci aj.

Jeho nešťastná povaha zavinila spoustu nepřijemností. Když žaloby nepřestávaly docházet do Říma, zavolal si ho papež Lev XIII. na pohovor. Rakouská vláda chtěla využít arcibiskupovu neoblíbenost mezi lidem politicky a usilovala o jeho odvolání. Pravým důvodem však bylo to, že arcibiskup nepatřil k rakouské šlechtě, jejíž doménou bylo olomoucké arcibiskupství. Arcibiskup Kohn nebyl šlechtic, netajil se svým úmyslem zřídit na Moravě českou univerzitu, chtěl tak pokračovat v díle biskupa Vilíma Prusinovského, zakladatele olomoucké univerzity. Papež Lev XIII. chránil arcibiskupa jak mohl, protože jeho sympatie, stejně jako sympatie jeho státního sekretáře kardinála Rampolly patřily Slovanům.

Teprve po smrti Lva XIII. se situace v Římě změnila a arcibiskup Kohn byl nucen 13.3.1904 rezignovat. Žil pak na zámečku v Ehrenhausen (Arnož) ve Štýrsku, kde zemřel 4.12.1915 a kde je také pohřben. V poslední vůli odkázal 1 600 000 K na zřízení české univerzity na Moravě. Proto těch několik řádků ad informandum o něm.

Jak píše P. Pírek, dne 8. července 1900 (vlastně 7.7. na večer) zavítala Jeho K. A. Milost Dr. Theodor Kohn do Újezda za příčinou odbývání sv. generální Visitace. Na den 8. července 1900 připadla právě oujezdská pouť. Ač farníci se všemožně přičinili, aby Jeho K. A. Milost co nejslavněji uvítali - postaveny slavnostní brány, domy vyzdobeny, banderium vypraveno aj. - přece dobrotivý Bůh nepopřál slavnostní nálady. Nepršelo, ale jen jen se lilo po veškerý čas pobytu Jeho K. A. Milosti v Újezdě, kde dvakrát nocoval, takže se sama K. A. Milost vysloviti ráčila, že podobné visitace, pokud visituje, ještě nezažila. V dešti bylo uvítání, v dešti bylo i loučení. Měli jsme krásný baldachýn, ale stal se téměř nepotřebným. Všechny obce farní jmenovaly jeho K. A. Milost na znamení úcty a vděčnosti čestným občanem, čímž dobré srdce Jeho K. A. Milosti na výsost bylo potěšeno. Jeho K. A. Milost vyslovilo faráři úplnou spokojenost.

Při této příležitosti darovala Jeho K. A. Milost na fundaci pro chudé 200 K., chudým ku rozdělení 200 Kor. a na vymalování chrámu Páně 100 Korun. V měsíci září 1900 bylo pořízeno nákladem náboženského fondu a farníků pro kostel 9 železných pozinkovaných oken od firmy Jan Lefenda v Olomouci za cenu 817 korun. V roce 1900 byly též opraveny i varhany od firmy Neuper z Nového Jičína za 306 zl. Měchy musely být dopraveny do Nového Jičína a byly jinak upraveny. Jelikož stará monstrance měděná, byla příliš již sešlá, zakoupena nová stříbrná u Křesťanské Akademie v Praze za 440 zl = 880 Kor. Fungovala již na sv. generální Visitaci, ale sbíralo se na ni ještě během roku 1901. V roce 1901 pořízeny nové věžní hodiny, jež dodala firma Fr. Moravus z Brna za 536 zl. Z tohoto obnosu zapláceno hotově 450 zl. ihned, zůstatek 86 zl. do konce bez úroků za 3 roky. Na to vybral P. Josel Řezáč od domu k domu 350 K., sám dal 64 K a občanka, která ho urazila, musela dáti 100 K.

V roce 1901 odbývána první valná hromada záložny dle způsobu Raiffasena v měsíci červnu 1900 za tím účelem zřízená.

Dne 9.6.1901 v 5 hodin odpoledne vypukl ve Vys. Poli z neznámých důvodů oheň, jemuž 16 čísel i s hospodářskými staveními za oběť padlo. Škoda úředně odhadnutá páčila na 60 000 Kr. Pojištění byli všichni, až na 2. Vyplatilo se pojistného 11 000 Kor. Vyhořelí obdrželi podporu od státu 1 000 Kor, od země 600 kor. a mimo to podporování byli též od p. Ant. Drehera, velkostatkáře.

Poněvadž byl rok 1901 suchý, mohli sobě vyhořelí pohodlně vše poříditi. Rok 1901 byl venkoncem suchý, přece velmi bohat na sklizeň zemákovou. Staří hospodáři tvrdili, že nepamatují takové bohaté sklizně zemákové.

Poznamenati též sluší, že od 16.5.1901 započal z Vyzovic do obcí Oujezd, Loučka a Slopné choditi c. k. úřední poštovní posel. Byl jím Josef Petruš, domkař v Loučce.

Dne 17.7.1902 v 5.30 ráno vypukl v obci Slopné oheň, jemuž za obět padly 4 příbytky s hospodářskými staveními. Příčina ohně prý neopatrnost.

(V.M.)
(Pokračování příště)

* * *

ZÁJEZD NA MORAVSKÉ SLOVÁCKO

Jakmile jsem si v našem dubnovém měsíčníku přečetla nabídku na farní zájezd, okamžitě se mi vybavily společně prožité chvíle na výletech organizovaných naší mládeží v čele s Petrem Švachem a Pavlem Heinzem před mnoha a mnoha lety, jak sami uvádějí.

Když jsem zalovila v paměti, zjistila jsem, že je to cca 10 let zpátky. Jsem ráda, že na tuto započatou, i když na leta přerušenu tradici, chtějí znovu navázat. Na základě zkušeností z předchozích, velmi dobře sestavených zájezdů, které byly vždy dobrou příležitostí k obohacení se o pěkné zážitky, zdrojem nových poznání a kterým nikdy nechyběl duchovní rozměr, jsem ani na chvíli nezaváhala a přihlásila se i s rodinou.

A musím říci, že mě zájezd opět nezklamal. Lišil se pouze v jedné věci: od té doby jsme všichni zestárlí. Z bezstarostných mladých děvčat a

kluků se stali zodpovědní tátové a maminky, a tak byl autobus zaplněn z velké části jejich malými ratolestmi. A těm byl pochopitelně uzpůsoben program tak, aby nebyl příliš vyčerpávající.

Byl přesně takový, jak byl avizován ve věstníku. Když jsme se něco po sedmé hodině ranní sešli v autobuse, společně jsme svěřili celý den našemu Pánu a vyrazili směrem k Veselí nad Moravou. Zde jsme vyměnili dopravní prostředky - autobus za výletní loď, kterou jsme pluli po Baťově kanále do nedalekého přístavu Vnorovy. Z výkladu průvodce jsme se cestou dozvěděli zajímavosti o vzniku a historii tohoto vodního díla, o důvtipu a

vynalézavosti velkého podnikatele a zároveň se mohli kochat krásou tamního prostředí, které si uchovalo některé přírodní zvláštnosti, kde je patrná činnost řeky Moravy, která této krajině s lužními lesy dává svůj charakteristický ráz. Pohybovali jsme se prý rychlostí okolo 5 km/h, což se některým, zejména těm menším výletníkům, zdálo příliš pomalé, nicméně na lodi se jim líbilo - pro mnohé z nich to byla navíc premiéra.

Posilnění obědem z domácích zásob, jsme se pak vydali na zámek Milotice, kde jsme kromě společné prohlídky zpřístupněných prostor mohli navštívit i výstavu starých

kočárů nebo výstavu barokního sochařství. Dobré počasí umožňovalo také procházku v krásné zámecké zahradě, vybudované ve stylu francouzského baroka.

Poslední plánovanou zastávkou byly Polešovice, jak většinou všichni víme, působiště našeho milého rodáka, otce Vítků Hlavici. Ten nás očekával před svým farním kostelem zasvěceným sv. Petru a Pavlovi. Po srdečném uvítání a mši svaté, do jejíž slavení se aktivně zapojily děti, jsme přijali pozvání na faru, kde měl pro nás připraveno občerstvení. Shodli jsme se na tom (i ti, co nejsme žádní znalci), že víno vypěstované na Slovácku, je skutečně výborné.

Pak se ještě na faře rozdávaly ceny. Aby udrželi organizátoři pozornost členů zájezdu, v průběhu cesty malými testy prověřovali, kolik si toho kdo z navštívených míst zapamatoval. Nevím, zda nás tak podcenili a volili příliš jednoduché otázky nebo zda jsme byli tak dobří (nejspíš obojí), ale ve zkoušení obstáli všichni. A tak se o ceny muselo losovat. Ti co byli vylosováni, byli na tom vlastně stejně, jako ti co vylosováni nebyli, protože se svými sladkými odměnami se nakonec podělili s ostatními.

Čas se naplnil. Společné foto na závěr a zahájení cesty zpět k domovu. A na co je ještě třeba nezapomnět, je vyřízení pozdravů, které posílá otec Vítek na Valašsko, všem do újezdské farnosti.

Tímto příspěvkem jsem se jednak chtěla krátce podělit s ostatními (jak známo, dobrých zpráv není nikdy dost, a vzájemným sdílením se násobí), a taky si myslím, že se patří poděkovat Pánu Bohu za to, že se podařilo uskutečnit dobré dílo, poděkovat organizátorům zájezdu za jejich kvalitní práci, otci Vítkovi za vřelé uvítání a pohostinnost, panu řidiči za bezpečnou jízdu, všem zúčastněným za pěkné společenství a pochválit ty nejmenší, že byli úžasně vytrvalí a neúnavní.

Věřím, že další zájezd nenechá na sebe příliš dlouho čekat a budou se ho moci zúčastnit i ti, na které se z důvodu omezené kapacity tentokrát nedostalo.

(H.M.)

* * *

ZEPTALI JSME SE...

Tentokrát jsme oslovili Ludmilu Justovou, abychom zjistili něco blíže o průběhu mistrovství farnosti ve znalostech Bible.

Jak vznikl nápad uspořádat tuto soutěž?

Napadlo mě to loni o prázdninách při listování v našem měsíčníku. Říkala jsem si, zda nezkusit vymyslet takovou soutěž, aby se mohly zúčastnit i děti, které ještě neumí číst a psát – třeba tak, že by jim pomáhali starší sourozenci nebo rodiče. Původně jsem chtěla něco jako rodinnou soutěž, ale jak ukázal další čas, těch úplně malých bylo poskrovnu a i ti starší se přidávali postupně, jak soutěž pokračovala.

Možná o ní nevěděli...

Možné to je. Snad jsme mohli něco říct v ohláškách...Na druhé straně – veškeré informace byly v měsíčníku a bylo tam také upozornění, že pomoc starších je dovolena, takže kdo opravdu chtěl, tak se zúčastnil. Vypadá to spíš tak, že spousta lidí měsíčník nečte nebo čte nepozorně, neboť pak se mnozí divili, o jakou soutěž se prý jedná...

Do Vánoc proběhla tři kola ve znalostech ze Starého Zákona a otázky nebyly právě lehké...

Bylo to různé. Počítali jsme s tím, že s otázkami pomohou rodiče, takže jsme neváhali zařadit i těžší otázky – ať to hledání v Bibli je rodinné posezení, pátrání a povídání. A soutěžící byli fakt šikovní, i když se třeba v něčem zmýlili. Šlo nám spíš o to, aby se našel důvod sednout si spolu a otevřít Bibli – myslím, že to se dnes v rodinách dělá málo. Všichni soutěžící také uvedli, že jim rodiče pomáhali, někomu více někomu méně.

Vyhlášení výsledků bylo těsně před Vánoci. Byli oceněni jenom nejlepší?

Něco symbolického dostali všichni soutěžící i ti, kteří se přidali až v posledním kole. Nakonec jsme děti rozdělili podle věku, aby to bylo spravedlivé a ti nejlepší dostali také nejhodnotnější ceny.

Bylo to jiné ve druhé etapě?

Otázky z Nového Zákona se vymýšleli hůř, nechtěli jsme se ptát na věci všem známé, takže jsme se možná u jejich tvoření zapotili víc než soutěžící u odpovídání. Nakonec i počet dětí byl větší a přibylo hodně starších, takže v posledním kole jsme jim hledání trochu ztížili. Ovšem nedali se zmást a naprostá většina předvedla, že listovat v Bibli jim nečiní potíže. Proto jsme také tentokrát ocenili opravdu jenom ty, kteří se zúčastnili všech třech kol, takže kdo nevytrval nebo se přidal později, nebyl ohodnocen věcnou cenou. Také jsme si užili při čekání na odpovědi, někdy to bylo docela dobrodružné – soutěžící odpovědi odevzdali sice včas, ovšem než se dostaly k nám na hodnocení, čekali jsme i víc než týden a zvlášť v posledním kole, před uzávěrkou, to bylo čekání krušné, protože jsme chtěli hodnotit spravedlivě.

Jsmo rádi, že se soutěž líbila a pokud nás napadne něco dalšího, zase se ozveme.

VÝSLEDKOVÁ LISTINA – BIBLICKÁ SOUTĚŽ – NOVÝ ZÁKON

A. PŘEDŠKOLÁCI

Anežka Justová (Vysoké Pole)
(V 1. kole se také zúčastnil Pavel Heinz z Újezda.)

B. MLADŠÍ ŠKOLÁCI

1. Jaroslav Janoš (Újezd) a Jakub Kořenek (Vysoké Pole)
2. Maruška Machů (Slopné) a Lukáš Fojtů (Vysoké Pole)
3. Dorotka Justová (Vysoké Pole)
4. Tomáš Martinka (Vysoké Pole)
(V 1. kole se také zúčastnili František Heinz z Újezda a Maruška Králíková z Loučky a ve 2. a 3. kole Kristína Kozubíková ze Slopného.)

C. STARŠÍ ŠKOLÁCI

1. Barbora Vaňková (Újezd)
2. Klára Mačková (Loučka)
3. Veronika Machů (Vysoké Pole)
4. Jan Kořenek (Vysoké Pole)
5. Robert Večeřa (Slopné)
6. Martin Andryšek (Loučka)
(Ve dvou kolech se také zúčastnil Štěpán Švach ze Slopného a v jednom kole Aneta Kozubíková a Markéta Ambruzová.)

* * *

NAŠE ROLE PŘI NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBĚ – 2. KDO SE V KOSTELE NUDÍ?

Povídal tuhle sedmnáctiletý mladý muž tatínkovi, když se ráno chystali do kostela: „Mně se do kostela nechce. Ještě tak přes kázání to jde, ale pak už je to stále stejné – hotová nuda.“

Tatínek nato: „Na fotbale to trvá dvakrát tak dlouho-a tam se nenudíš?“ - „Kdepak, tam se nikdo nenudí. Tam tleskají, volají, zpívají, tam to prožívají.“ - „A proč to prožívají – zkus na to přijít“ postrkuje tatínek. „Už to vím“ – svitne synovi – „tam lidé znají pravidla hry, a proto ji mohou spoluprožívat a sledovat.“

Správně to pochopil ten mládenec. Mše je vzácný poklad, velké drama před Bohem i lidmi. Ale kdo o ní nic neví, ten se pochopitelně nudí a čeká jen na konec.

Proto bychom všechno dění v kostele měli sledovat s otázkou: Proč to tak je, co se mně tím říká, jak se mohu zúčastnit?

O mši svatě je třeba přemýšlet.

Když se řeklo před koncilem, že jdeme na mši svatou, mínilo se tím: půjdeme do kostela, usedneme do lavice a budeme celé mši pobožně přítomni. Loď byla hledištěm, presbytář jevištěm. Mši sloužil kněz, ostatní přihlíželi.

Dnes je to jinak. Už na hlasitosti našich odpovědí, na živém zpěvu se dá poznat, že také my sami se můžeme a chceme na bohoslužbě činně podílet.

Kněz je tu nadále nepostradatelný – předsedá bohoslužbě a vede ji ve jménu Kristově, ale my už nejsme pouzí diváci.

Otcové koncilu roli lidu při mši zvláště zdůraznili: „Církev chce, aby křesťané nebyli při tomto tajemství víry jako vnější a němí diváci, ale aby mu dobře rozuměli a na posvátných úkonech se uvědoměle a činně podíleli. – Aby obětovali nejen rukama kněze, ale i sami, v jednotě s ním.“(Lk. čl. 48)

Bylo už také na čase, aby se lid Boží zase sám ujal toho, co za něho dřív dělal vpředu kostelník a vzadu varhaník.

Takovou velkou chartou práv lidu Božího při bohoslužbě se stalo prohlášení koncilní Konstituce o liturgii (čl. 14):

„Matka Církev si velmi přeje, aby všichni věřící byli vedeni k plné, uvědomělé a činné účasti na úkonech liturgie, jak na to křesťanský lid mocí křtu má právo.“

Ale nejde tu jen o správné odpovídání a zpívání lidu, o správné postoje, jde tu o víc: o „vnitřní“ podílení. O chápání a prožívání toho, co při nedělní mši společně konáme.

Bez tohoto prožívání bohoslužby srdcem - i když vše při mši sebelíp klope, i když lidé přesně odpovídají, zpívají, vstávají - bez vnitřního prožívání to dobrá bohoslužba není, je to jen prázdné řinčení a hlučení před Bohem, execírka.

Zdařilá je naše bohoslužba tehdy, když při ní každý cítí, že s jeho podílením se počítá; když prožije pocit opravdového společenství s lidmi kolem sebe; když jde domů naplněn radostnou chutí do příštího týdne. Zdařilá bohoslužba je slavnost lásky, je to setkání se živým Kristem.

Hezky se to říká, hezky se to poslouchá, ale jak toho dosáhnout?

„Chtělo by to co nejvíc změny“ - říkají jedni. „Tyhle stále stejné modlitby a úkony jsou únavné. Copak nepřišel Pán Ježíš proto, aby odstranil zmrtvělé farizejské předpisy? Pryč s mešními rubrikami! Nahradíme starou poslušnost zákona tvůrčí aktivitou. Co nejvíc změny a bude po nudě!“

Co si máme o takových názorech pomyslet? Mají pravdu? Mají, ale jen částečně.

Bohoslužba je lidská, proto má být i proměnlivá, ale není to kabaret, který vzrušuje stále novým programem. Liturgie je kus věčnosti. Dnešní člověk má až po krk změn mimo kostel. V kostele nehledá změny, ale cosi stálého, trvalého, pevný a bezpečný řád. Touha po stálosti, to je touha po věčnosti.

Zde vidíme, jak moudrá je naše liturgie. Jsou tam části proměnlivé, a je jich dost. A jsou tam i části stálé - pevný řád a postup bohoslužby. Má to tedy být vyvážená souhra stálého a proměnlivého. Máme dbát o stálé ožívání bohoslužby něčím novým, ale v přiměřené míře, aby zůstal i klidový prostor k pohřžení do meditace.

Je tu ještě jedno nebezpečí zevšednění. I sebekrásnější slova a myšlenky stálým opakováním ztrácejí smysl a zůstává jen bezmyšlenkovité recitování slov a zvuků. Aby se naše bohoslužba nestala naprázdno melocím kolovrátkem slov a gest, musíme stále uvažovat o tom, co říkáme a děláme.

- Myšlenky mešních modliteb a písní jsou většinou všeobecné. Musíš proto do nich vložit svůj osobní úmysl.

- Myšlenky mešních modliteb a písní jsou často náročné. Liturgie někdy už zpřítomňuje

ideály, které jsou pro nás teprve hudbou budoucnosti. Musíš je brát jako povzbuzení ke krásnému cíli, jako zdroj naděje.

- V mešní liturgii, v písních, v kázání je krásných myšlenek přemnoho. Není v lidské moci je všechny hned uskutečnit. Proto je odřikáme a jdeme dál. Přísloví říká, že nejlepší je nepřítelem dobrého. Musíme se učit u záhonu květin. Vidiš celý záhon, je krásný jako celek. Ale pak ti padne do oka jedna květina, a tu si vezmeš domů. Dělej to v neděli v kostele také tak.

Proč má nedělní mše tak důležité místo v životě nás, křesťanů? - Protože tu živě slavíme to, čím se máme v kostele i venku stát: živým společenstvím, spojeným láskou Kristovou.

A takový krásný cíl stojí za trochu přemýšlení, stojí za trochu vytrvalosti při učení. Tedy, chutě do toho!

(T.J.)

* * *

OSMISMĚRKA NA ČERVEN

Je snadné být vděčný. Ale...(viz osmisměrka) je velké umění. Jako u všech umění je těžké se mu naučit."

Stefan Zweig

T	L	Í	S	K	A	M	L	I	J
Ř	A	B	R	V	T	P	D	E	J
E	T	M	J	A	V	Á	C	U	A
Š	S	O	K	A	B	I	K	O	B
E	D	I	P	Á	V	A	Š	A	L
Ň	S	Í	Ř	O	Š	O	J	E	O
O	L	E	R	T	L	E	R	Ě	Ň
T	J	O	A	Š	D	B	Ř	K	K
I	B	N	E	L	A	O	V	O	U
S	A	T	E	H	A	Z	Í	Ř	B

Abecedně:

AKÁT, BOROVICE, BŘÍZA, BUK, DUB, HABR, JABLOŇ, JAVOR, JEDLE, JEŘÁB, JILM, KAŠTAN, LÍPA, LÍSKA, OLŠE, OŘEŠÁK, OSIKA, SMRK, TIS, TOPOL, TŘEŠĚŇ, VIŠEŇ, VRBA

* * *

POŘAD BOHOSLUŽEB V ČERVNU 2006

1. června : Čtvrtek Sv. Justina, mučedníka	17.35 Új.:	Za + rodiče Kořenkovy, syna Františka, dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu
	19.00 Dr.:	Za rodiče Brlicovy, živou i + rodinu, dar zdraví a Boží ochranu
2. června : Pátek Ferie První pátek v červnu	15.20 Új.:	Za + rodiče Hlavicovy, Fojtů, rodinu Kirschnerovu, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
	19.15 Sl.:	Za Bohuslava Šústka, rodiče Dubcovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
3. června : Sobota Sv. Karla Lwagy a druhů, muč.	6.30 Új.:	Za + rodiče Kořenkovy a dva zetě
	16.00 Lo.:	Za + rodinu Marečkovu, Gbelcovu, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
4. června : Neděle Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO (Hod Boží	7.00 Új.:	Za + Františku Hlobilovu, + rodiče Poláchovy, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu
	8.15 Sl.:	Za + Vladimíra Kozubíka, syna Aloise, živou a + rodinu
	8.15 Dr.:	Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní

svatodušní)		u příležitosti 80-ti let života; s prosbou o dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu a děti do dalších let Za + Marii Fojtíkovu (<i>výroční mše svatá</i>)
	9.45 Új.:	
5. června : Pondělí Sv. Bonifáce, biskupa a muč.	17.35 Új.:	Za živou a + rodinu Kovářovu a duše v očistci
6. června : Úterý Sv. Norberta, biskupa	17.35 Új.:	Za + Františka Hlavičku, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za + Ludmilu Žákovu, manžela a živou rodinu
7. června : Středa Ferie	17.35 Új.:	Za + Annu a Josefa Vaculínovy, jejich + děti Františka a Annu a Boží požehnání pro živé rodiny
	19.15 Sl.:	Za rodiče Mikulkovy, syna Aloise, manželku, vnučku, zemřelé příbuzné, duše v očistci a živou rodinu
8. června : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.:	Za rodiče Polomíkovy, dvě dcery, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za + rodiče Honkovy, Bližňákovy, ostatní příbuzenstvo, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
9. června : Pátek Ferie	15.20 Új.:	Za Jana Šomana, rodiče Machů, Kúdelovy a dar zdraví pro živou rodinu
	19.15 Sl.:	Za Vlastimila Kráčalíka (<i>výroční mše svatá</i>)
10. června : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.35 Új.:	Za + rodiče Čechovy, + Vladimíra Čevelu, jejich + sourozence a živou rodinu DĚKANÁTNÍ POUŽ ZA OBNOVU RODIN A NOVÁ KNĚŽSKÁ POVOLÁNÍ V OLOMOUCI
11. června : Neděle Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	7.00 Új.:	Za + Boženu Janošovu (<i>výroční mše svatá</i>)
	8.15 Sl.:	Za + rodiče Hlavičkovy, jejich rodiče, sourozence, švagry, švagrové, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
	8.15 Dr.:	Za + rodiče Annu a Josefa Bodlákovy, živou rodinu a duše v očistci
	9.45 Új.:	Za farníky (<i>sv. křest</i>)
	14.30 Lo.:	Za + Ludmilu Krajíčkovu, manžela, dar zdraví, rodinu Putovu, Durdanovu a duše v očistci
12. června : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za rodiče Duřičkovy, Kozubíkovy, jejich + děti a Boží požehnání pro živou rodinu
13. června : Úterý Sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve	17.35 Új.:	Za Antonína a Ludmilu Lysákovy, jejich rodiče, duše v očistci a živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za + Antonína Běloně, bratry, švagry, švagrovou a živou rodinu
14. června : Středa Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče Machů, dceru Marii, zetě Ladislava, vnuka Zdenka, Marii Ambrúзовu, stařečky z obou stran a duše v očistci
	19.15 Sl.:	Za + rodiče Anežku a Františka Váňovy, jejich rodiče a dar zdraví pro živou rodinu
15. června : Čtvrtek Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ (Boží tělo)	6.30 Új.:	
	17.35 Új.:	Za + Magdalénu a Severína Strečanské, rodinu Kollárovu, Štefkovu, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za + rodiče Štěpáníkovy, Trčkovy, manžele Slovákovy a Boží požehnání pro živou rodinu
	19.15 Sl.:	Za rodiče Váňovy, dva syny, živou rodinu a duše v očistci
16. června : Pátek Ferie	15.20 Új.:	Na dobrý úmysl
	19.15 Sl.:	Za + rodiče Malotovy, Vojtěcha Kováře, manžele Kolaříkovy a Boží požehnání pro živou rodinu
17. června : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.:	Za + Zdeňka a Josefa Černobilu, + Josefa a Marii Valčíkovy a dar zdraví pro živou rodinu
	16.00 Lo.:	Za + syna, + rodiče Adámkovy, Buriánkovy, příbuzné, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
18. června : Neděle 11. neděle v mezidobí	7.00 Új.:	Za Antonína Krajču, rodiče Helisovy, dar zdraví pro živou rodinu; za živé a + kněze
	8.15 Sl.:	Za + Vilmu a Karla Kolaříkovy, jejich rodiče, sourozence a živou rodinu
	8.15 Dr.:	Za Marii Častulíkovu, rodiče Pavelkovy, Častulíkovy,

	9.30 Új.:	Bohumilu Oblúkovu, dceru Evu, duše v očištci a živou rodinu Za + Jana a Františku Kořenkovy, jejich + rodiče, sourozence a jejich rodiny; dar zdraví a Boží ochranu pro živé rodiny
19. června : Pondělí Sv. Jana Nepomuka Neumanna, biskupa	17.35 Új.:	Za + rodiče Farníkovy, Karla Machuču a živou rodinu
20. června : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Jana Barcucha, + rodiče z obou stran a + Josefa Šafaříka Za + Jana Pavelku, bratra, švagrovou, rodiče z obou stran, Františka Zichu, duše v očištci a Boží požehnání pro živou rodinu
21. června : Středa Sv. Aloise, řeholníka	17.35 Új.: 19.15 Sl.:	Za + Jaroslava Machů, manželku Annu, syna Jaroslava, jejich rodiče a dar zdraví Za + manžela, dvoje rodiče, Josefa Čecha a ochranu Panny Marie pro živou rodinu doma i v cizině
22. června : Čtvrtek Sv. Jana Fishera a Tomáše Mora	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Jana Psoťu, živou i + rodinu a duše v očištci Za + Jana Machuču a rodiče
23. června : Pátek Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	15.20 Új.: 19.15 Sl.:	Za + Jana Machů, rodiče Machů, živé a + kněze, živou i + rodinu Machů a + Josefa Šimoníka Za + rodiče Roubalíkovy, Váňovy, bratra Karla a duše v očištci
24. června : Sobota Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče a prarodiče Slovákovy, duše v očištci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Aloise a Marii Králíkovy, dceru, syna, tři zetě, + rodinu Kuželovu a duše v očištci
25. června : Neděle 12. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.15 Dr.: 9.45 Új.:	Za Jany a Aloise (s ofěrou) Za rodinu Žáčkovu, Vaculínovu, Drgovu, duše v očištci a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Josefa Ovesného (výroční mše svatá) Za školní mládež (konec školního roku)
26. června : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za Břetislava Slaměníka, jeho rodiče, rodinu Bulíčkovu a tři dcery
27. června : Úterý Sv. Cyrila Alexandrijského	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Stružkovy, prarodiče Pikálkovy a Hlavicovy, + prarodiče Stružkovy a Boží ochranu pro živou rodinu Za + rodiče Častulíkovy, Marii Častulíkovu, rodiče Šomanovy a Boží pomoc pro živou rodinu
28. června : Středa Sv. Ireneje, biskupa a mučedníka	17.35 Új.: 19.15 Sl.:	Za + rodiče Šimákovy, duše v očištci a dary Ducha sv. pro živou rodinu Za + rodiče Máčalovy, + manžele Richterovy, duše v očištci a Boží požehnání pro živé rodiny
29. června : Čtvrtek Slavnost SV. PETRA A PAVLA	6.30 Új.: 17.35 Új.: 19.00 Dr.: 19.15 Sl.:	Za vycházející žáky 9. ročníku Za + Františka Tichého, syna, rodiče, dva zetě, duše v očištci a živou rodinu
30. června : Pátek Výročí posvěcení katedrály	15.20 Új.: 19.15 Sl.:	Za + rodiče Zvonkovy, dceru, jejich rodiče, zemřelé příbuzné, dary Ducha svatého a pomoc Boží pro živé rodiny 132

* * *

ZPRÁVY A INFORMACE

Pouť za obnovu rodin
a nová kněžská povolání
v sobotu 10. července 2006

Možnost návštěvy
Arcibiskupského paláce
Kněžského semináře
Musea arcibiskupství
Začátek pouti v katedrále
v 17.00 hodin

* * *

SKUPINY ÚKLIDU

v měsíci červnu 2006:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
6.5.:	15.	3.	9.
13.5.:	16.	4.	6.
20.5.:	17.	5.	7.
27.5.:	18.	6.	8.

LIST FARNOSTI ÚJEZDSKÉ (www.rkf-ujezd.info). Měsíčník farnosti. Vydává: Řím. katol. farnost v Újezdě pro potřebu svých farníků v nákladu 750 kusů. Adresa redakce: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599; e-mail: rkf.ujezd@volny.cz. Členové redakční rady: Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz. Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů nebo do farní schránky. Pro farníky zdarma.